

Border Art Workshop

İşler:

Destination L.A

Border Art Workshop'un iki üyesi olan Richard Lou ve Michael Shorr tarafından 1991 Aralığında yaratılan yedi aylık bir performans dizisini kapsayan 'Destination L.A'nın mekanı bir futbol sahasıdır. Düşü"teknikle üretilmiş malzemelerle göç yolunda 'gürültü' bir dizi oluşturulur. İnsanlar, normalden büyük boyutlarda ürettikleri maskeleri kafalarına ya da vücutlarına geçirirler. Sınır ve sınır çevresine ait semboller oluşturulur ve teatral sunum tercih edilir, ya da teatral sunumun kendisi 'ifade etme' gereksinimiyle zorunlu hale gelir. Çöl benzeri mekanda eğlendirici piyesler oynanır ve bölge sakinleriyle göçerlerin katılımı sağlanır. Bazılarında yolculuğun kendisine katılırlar. Karanlık bastığında 'belgelenmemişler' performans boyunca ve etrafında toplanırlar. Jeff Kelley'e göre bu, zorunlu bir toplanmadır. Ona göre buradaki imaj, yaşamın sanata dahil olması değil, yaşamın, mekanın bir fonksiyonu olarak sanatın üzerinden geçmesidir. Başka bir mekanda, başka bir sanata ihtiyaç olacaktır. Bölge halkından katılımları için destek istendiğinde aynı zamanda Kuzey Amerikanın bu bölgesinde Meksikanın Kültürel, Tarihsel ve Ekonomik talepleri hakkında bilgi edinirler. Kanunen Meksikaya girmek, Emiliano Zapata Kanyonuna inmekle ve sonra tekrar performansı başlattıkları Colonia Libertad'a geri dönerek sanatçılar buradaki herkes gibi kanundışı olarak Amerikaya girmiş olurlar.

Diziye ait diğer performanslarda Amerika/Latin Amerikanın çifte tarihi ve dahilinde Kristof Colomb'un Yeni Dünya gaddarlıkları, Panama İşgali, Berlin Duvarının Yıkımını ilgilendiren ve yansıtan olaylara dayanırlar.

BAW/TAF, top sahası performanslarıyla insan, koşu ve "sınır" adı verilen kitlesel medya kavramının ailevi derecelerini açıklarlar. Her ne kadar başkanlar burada konuşma yapmasalarda Futbol sahası, tamamen bölünmüş bir komşuluktan, ailelikten sakınır. Komşularda izleyici yoktur, sadece mekanları burası olan, müsaadeleri önemli olan insanlar vardır. Seçme hakkı izleyicilerden daha fazla olan sanatçılar, yerleşimlerin dışındaki mekanlarda çalışırlar, ama sadece An'a sahip olmak isterler.

sanatçıları sayesinde "sanat uzmanlığının" açısı genişlemiş ve imgelenen herşeyin yaratılabilmesini sağlamıştır. meksiko-City'de,sanatın kültürel/politik işbirliği aracı olması,Almanya'da Joseph Beuys ile birlikte sosyal reformları gerçekleştirmesi,Judy Baca'nın Los Angeles'taki çokkültürlü organizsyonları,sanatın uluslararası alternatif bir haberleşme ağı olarak *Grupo Post-Arte* tarafından Latin Amerikadaki kullanımı buna örnektir. Baw/Taf sanatçıları,bu kullanım özgürlüğün farkına varan çağdaş sanatçılar olarak kendilerine yapılan eleştirilerde olduğu gibi "Tarihin dışına " çıkmadıklarını söylerler.

BAW/TAF ,Sınırla uğraşır,sınır boyunca ve etrafında yaşayan,daha iyi bir yaşamın peşinde Sınırı geçmeye çalışan insanların üzerinden toplum dışına itilmiş,istenilmeyen insanların -ki günümüzde bu yelpaze ırk farklılıklarından AIDS hastalarına uzanır-problerini çözmeye değil,daha çok duyurmaya çalışılır. ve bu duyurma işleminde haberleşme araçlarının tüm olanakları kullanılır.

-----ek-----

Yapılanların belgelenmesi zorunludur,çünkü ulaşmak istediği kesim zaten katılımcıları değildir,farkında olması gerekenler "diğerleri"dir ve buna rağmen New York Sanat ortamının "yeniliğin hatırı için yenilik" fikri bile bunların gözardı edilmelerini engellemez. merkezdeki patronlar,unutulmuş topraklara girmek istemedikleri gibi,buradaki faaliyetlerin belgelerine tanık olmak istemezler ve yapılan,her durumda illegaldir.

-Sınır ve Göçmenler,Amerika-Meksika ile sınırlı kalmasada bu bölgenin coğrafi özellikleri,yapılan işin karakterinide belirler ve işler sadece toplumsal mekanlarda gerçekleştirilmez.

çalışmaların çoğu,yeri önceden belirlenmiş teatral bir mekanda gerçekleşir. "ifade etme "zorunluluGu ve seyircilerin katılımı ile Baw/Taf'ın işleri salt yapımcı ile sınırlı kalmaz ve ister istemez teatral bir kimliğe bürünür. yapımcılar,Sınırı geçme aksiyonlarında,once ayak bastıkları toprağın halkından kabul için müsaade isterler ve buda çok önemlidir. sonra halkın katılımı talep edilir. *Destination L.A'* dbir futbol sahasında başlatılan performans'a bolge yerlilerinin katılımı sayesinde sanatçılarda sınır ötesi Amerikan topraklarında Meksikanın kültürel,tarihi ve ekonomik talepleri hakkında bilgi edinirler.Bu yedi aylık performans dizisinde,"performans müdahalesi" adı altında ,düşük teknikle üretilmiş malzemeler,gerçek boyutlarını ötesindeki masklar,insanlar tarafından "Giyilir" ve çok sahneli bir oyunun perdeleri olurlar. Masklarla sınır simgeleri canlandırılır. bu simgeler sefer boyunca dizilir ve çöl benzeri monoton mekanlarda

ihtiyaçlardır ve tarım alanında ucuz işgücü sağlamaya yöneliktir. Ekonomik faydalara rağmen batının "temiz ve sağlıklı" beyazları için "ötekiler" hastalığı ve kötü alışkanlıkları getirirler ve bunların kendilerine yada çocuklarına bulaşma ihtimali yüksektir. -Baw/Taf üyeleri için sınırın her iki yanında hüküm süren güncel coğrafi-sosyal dinamikler, Amerikanın geleceği açısından paradigmatiktir. Amerikanın başkalarını asimile etme kapasitesinde ne bir hızlanma,nede çoğulcülüğa yol açılır. Jaff Kelley'e göre,bir mekan içi ve üzeri ile ilgili sanatçı organizasyonu olarak Baw/Taf,sınır çevresinin belirli ilişkilerini,çalışmasının nesnesi ve öznesi haline getirir.

-Bir ülkeye giren yabancılar ve sorunlarının çözümü ile ilgili yasaları hazırlayanların yerli olması,tarih yazımının erkekler tarafından gerçekleştirilmesine ve kadınların saf dışı bırakılmalarına benzer.

-Baw/taf üyeleri,yaratımlarında ilk amacın sanatsal ve estetik kaygılar olmadığını vurgularlar,ama yaptıkları ,kaçınılmaz bir şekilde ileri ve demokratik bir sanat biçimine dönüşür,geleneksel sanat üretiminin artık neredeyse sınırı olmayan malzemeleriyle birlikte iletişim araçlarıda kullanırlar.fax makinaları,Telefon sistemleri ve fotokopi makinalarıyla alternatif bir enformasyon ağı oluşturulur,topluluğun ideolojisi,isin ardındaki harekate geçirici güç gibi işlev görür. martha Gever,"Cultural parcipacion" söyleşisinde,kitlemel medyanın araştırmacı ve devrimi kolunu kullanmanın sanatçılar için çok kolay olduğunu

söyler.medya,herşeyden önce iyi,ilerici ve harekete geçirici olanı bulur ve yeniden üretir. Israrlı yeniden Üretimin kabul ettiriciliği ile "ötekilerin" dikkati ve ilgisi problemlili insanlara çevrilebilir.

Nitekim Baw/Taf sanatçıları,müze ve özel galerilerde değil,halka açık mekanlarda yaratımlarını gerçekleştirirler. Müzeler ve diğer özel kuruluşlar toplumun gelişiminden sorumludurlar,çünkü vergi öderler ve bu mekanlarda sergi açmak isteyenlerin bu koşulu yerine getirmeleri gerekir;melezlerin,yabancıların,eşcinsellerin yaptıkları olümlü ve geliştirci amaçlara hizmet etmemektedir ve bu tür kimselere sergi açma hakkının verilmesiyle bunların meşrulaştırılma tehlikesi ortaya çıkar.

Baw/Taf sanatçılarının duvarlara,barikatlara,toplumsal lokasyonlara sanat yapmalarının iki sebebi

vardır;birincisi,alternatif mekanların ve müzelerin Chicano sanatçılarıyla ilgilenmemesi,ikinciside sanatçı

Guillermo Gomez Pena ,sanatsal yaratımın özgürlükçü yapısını kullandığını söyler;80'lerin sonuna kadar tüm yaratıcı olanaklar kullnılmış ve başarılı olmuştur,özellikle son onbeş yılın